

Η δοκιμασία της αδικίας

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Στο βίο του Στάρετς Θεόφιλου αναφέρεται ο διάλογος που είχε μ' ένα νεαρό, τον Ιβάν, ο οποίος του παραπονιόταν για την αδικία που υφίστατο, τις δυσκολίες και τον προσωπικό του σταυρό. Προσπαθούσε, στο παράπονό του προς το Θεό, να του πει ότι «είναι καλύτερα να υπομένεις την αδικία από το να τη διαπράττεις ο ίδιος».

- Κι αν όλα αυτά τα υπομένεις μάταια, για το τίποτε, πατερούλη;
- Και τι μ' αυτό; Δεν μπορούμε να αντιταχθούμε σ' έναν κακό άνθρωπο. Είναι αμαρτία να παραδίδεται κανείς στη λύπη. Είμαστε εξόριστοι πάνω στη γη. Οι εξόριστοι δεν παραξενεύονται για τις ύβρεις και τις προσβολές. Βρισκόμαστε κάτω από το επιτίμιο του Θεού, και το επιτίμιο συνίσταται σε στερήσεις και κόπους. Είμαστε άρρωστοι στην ψυχή και στο σώμα και στους αρρώστους ωφελούν τα πικρά φάρμακα.

Είναι αλήθεια ότι η αδικία που δεχόμαστε από ένα κακό άνθρωπο, μας πνίγει. Νιώθουμε τη δύναμη της εξουσίας του να μας συντρίβει. Πού να βρεις το δίκαιό σου; Ποιος να σε υπερασπίσει και να νιώσεις συμπαράσταση; Συνήθως οι άνθρωποι

βλέπουν το δικό τους συμφέρον και όσοι υπερασπίζονται τον αδικούμενο είναι σπάνιοι. Τότε είναι που καταφεύγεις στο μόνο δυνάμενο, το Θεό των αδικημένων από τον οποίο περιμένεις τη δυναμική Του επέμβαση. Όμως κι Αυτός σιωπά ... Οι αδικούντες κυριαρχούν και οι αδικούμενοι κυριαρχούνται από τη λύπη.

Αυτή είναι συνήθως η πραγματικότητα της ζωής. Αυτή η συμπεριφορά δεν φαίνεται να υπάρχει; Όμως οι άγιοι, βλέποντας πίσω από τα φαινόμενα, μας αποκαλύπτουν μian άλλη πραγματικότητα: αυτήν που ετοιμάζει τη θεραπεία μας, που αναδεικνύει τη σταυροαναστάσιμη πορεία μας, που γίνεται μίμηση Χριστού.

Είναι η ώρα της υπομονής, της ταπείνωσης, της αναμονής να δράσει το άγιο Πνεύμα. Όχι ως δύναμη κεραυνού που κατατροπώνει τους εχθρούς, αλλά ως φάρμακο που ενεργεί σιγά-σιγά τη μέσα μας αλλαγή. Γιατί, αν τίποτε στη ζωή δεν είναι τυχαίο, τότε η παραχώρηση που γίνεται από το Θεό να περάσουμε τη δοκιμασία της αδικίας, έχει ένα σκοπό. Κάποτε θα τον γνωρίσουμε είτε σ' αυτή τη ζωή είτε στην άλλη. Τότε θα κατανοήσουμε την ευλογία που μας ήλθε δια μέσου της αδικίας. Αν, βέβαια, την αντιμετωπίσουμε με τη δύναμη της προσευχής και όχι της λογικής.

Διαβάζοντας τους βίους των αγίων, που είναι το εφαρμοσμένο ευαγγέλιο κατά το σύγχρονο άγιο Ιουστίνo Πόποβιτς, βλέπουμε αρκετούς από αυτούς να έχουν συκοφαντηθεί, διωχθεί και αδικηθεί ακόμα και από ανθρώπους που θα περίμενε κανείς να είχαν διαφορετική συμπεριφορά από τους πολλούς. Η ζωή του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου, όπως και του «αγίου του αιώνα μας» Νεκταρίου Πενταπόλεως, μαρτυρεί του «λόγου του αληθές». Τελικά όμως οι αδικημένοι μένουν στον αιώνα, έχοντας τη δόξα και τη χαρά του Κυρίου τους, αφού ακολούθησαν τα ίχνη Του.

Πηγή: isagiastriados.com